

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t

Az ügy száma: Kfv.V.35.047/2019/7. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Réti, Antal és Társai Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Várszegi Zoltán ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: dr. Tarcsi Csaba jogtanácsos

A per tárgya: vámügyben hozott közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes, alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. november 06. napján kelt 8.K.27.427/2017/38. számú végzésével kijavított, 2018. október 30. napján kelt 8.K.27.427/2017/37. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.427/2017/37. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú vámhatóság) 2016. május hónapban mintavétellel vizsgálta a felperes által Malajziából importált „COFFEE-MATE Foaming CM113-N” és „Non Diary

Creamer CM113" **krémező** porokat, a NAV Szakértői Intézete szakvéleményben határozta meg a termékek összetételét, azok arányait. A szakértői vélemény ismeretében a vámhatóság az Európai Parlament és Tanács 2013. október 9-i az Unió és Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet (továbbiakban: Uniói Vámkódex) 46. és 48. cikkei, az uniói vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény (továbbiakban: Vámtv.) 46.§-a alapján a felperesnél áruátengedést követő ellenőrzést indított.

- [2] Az elsőfokú vámhatóság a 2016. május 15-ei keltezésű és szeptember 20-án kézbesített végzése I. pontjában a felperest nyilatkoztatta, hogy a krémező porokat mióta importálja a Nestlé Manufacturing Malaysia-tól, és a minőségükben, összetételükben következett-e be valamilyen változás. A felperes 2016. szeptember 22-én kelt válaszirata szerint a CM113 típusú krémező port 2011. augusztusától, a CM113-N típusút 2014. februárjából importálja, amely idő alatt a minőségükben és az összetételükben nem történt változás.
- [3] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú hatóság a 2017. január 12. napján kelt egybefoglalt határozata I. pontjában az 1. sz. mellékletében szereplő szabadforgalomba bocsátás vámeljárás határozatokhoz tartozó árnyilatkozatok 33. vámtarifaszám 3. alrovatának (Meursing kód - a továbbiakban: M.kód) módosítását rendelte el akként, hogy az eredeti 710 helyett az M.kódot 715-ben határozta meg, a II. pontban kötelezte a felperest, hogy a módosítás miatt fizessen meg 149.826.000 Ft EU vámkülönbözetet, és önadózással teljesítsen 40.454.538 Ft általános forgalmi adókülönbözetet.
- [4] Indokolásban rögzítette, hogy a NAV Szakértői Intézetének szakvéleménye szerint a krémező porok mintáiban a keményítő/glükóz tömegszázalék az 50% - 70%-os tartományba esett. Az Európa Tanács 1987. július 23-i 2658/87/EGK rendelete a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (a továbbiakban: Vámtarifa r.) ezekhez az értékhez a 7015 M.kódot rendelte a felperes által feltüntetett 7010 M.kód helyett.
- [5] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2017. június 8. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta azzal a megváltoztatással, hogy a felperes terhére kiszabott EU vám összegét 600 Ft-tal megemelte, és a határozat 2. számú mellékletében a 41109CCU004881 számú módosító határozathoz tartozó EU vám összegét 245.100 Ft-ról 245.700 Ft-ra változtatta.
- [6] Indokolásában hivatkozott arra, az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-571/12. számú ügyében kimondta, hogy a Közösségi Vámkódex 78. cikke alapján, amely megfelel az Uniói Vámkódex 48. cikkének, a vámhatóság a vámáru nyilatkozatban szereplő áruk mintavétel útján végzett részleges vizsgálatának eredményeit kiterjesztheti az ugyanezen nyilatkozattevő által benyújtott

korábbi nyilatkozatokban szereplő olyan árukra, amelyek nem képezték és már nem is képezhetik ilyen vizsgálat tárgyát, mivel azokat már kiadták, amennyiben ezek az áruk azonosak. Az „azonosság” a mintavétellel vizsgált és az elsőfokú vámhatóság által kiterjesztett vámkezeléssel érintett termékek vonatkozásában fennáll, ugyanis a termékek elnevezése azonos, ugyanattól a gyártótól származnak, és maga a felperes is úgy nyilatkozott, hogy a termékek azonos minőségben és összetételben érkeznek.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes keresetében az első- és másodfokú vámhatározat hatályon kívül helyezését kérte.
- [8] Álláspontja szerint az alperes a döntéshozatalhoz szükséges tényállást megfelelően nem tisztázta, döntését kielégítő módon nem bizonyította, az áruátengedést követő ellenőrzés során megsértette az Unió Vámkodeks 48. cikk rendelkezését, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (4) bekezdését, valamint 50.§ (1) bekezdését.
- [9] Álláspontja szerint tévedett az alperes akkor, amikor a 2016. május hónapban érkezett áruk mintavételezésének vizsgálati eredményéből olyan következtetést vont le, hogy valamennyi szállítás esetében a termékek keményítő/glükóz tartalma meghaladta az 50%-ot. Ismertette a saját nyilvántartását, az évek során végzett vizsgálatok eredményeit, és a perben szakértő kirendelését kérte. Kifejtette, hogy az EUB C-571/12. számú ítéletét jelen ügyben nem lehet alkalmazni, mert a vámhatóság nem bizonyította megfelelően a 2016. májusában vett minták és a korábban vámolt krémező porok teljes azonosságát. Előadása szerint az elsőfokú vámhatóság a 2016. május 15-én kelt, de részére csak szeptember 20. napján kézbesített felhívása időpontjában már ismerhette a NAV Szakértői Intézet vizsgálatának eredményét, így a korábban importált krémező porok mintákkal való azonosságára irányuló megkeresése – mivel nem tartalmazta ténylegesen azt a felhívást, hogy a termékek keményítő/glükóz összetételére kér információt – ellentétes a Ket. 1.§ (2) bekezdésében rögzített jóhiszemű joggyakorlás és az ügyféllel való együttműködés alapelveivel, illetve sérti az 5.§ (1) bekezdésében szabályozott ügyfél tájékoztatási kötelezettséget.
- [10] Az elsőfokú bíróság a perben szakértői bizonyítást rendelt el.

Az elsőfokú határozat

- [11] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően – hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

- [12] Az ítélet 5. oldal utolsó előtti bekezdése szerint felperes keresetlevelében a közigazgatási eljárásban elkövetett eljárásjogi szabálysértésre nem hivatkozott, illet a határozat felülvizsgálata során az elsőfokú bíróság maga sem észlelt, ezért azt vizsgálta, hogy az alperes helyesen állapította-e meg a tényállást és annak megítélése során helyes jogalkalmazást végzett-e. A termékek összetételének változására vonatkozóan megküldött végzés tartalma miatt a Ket. szabályainak megsértésére történt hivatkozást az elsőfokú bíróság nem külön eljárási szabálysértésként vizsgálta, hanem a termékek azonossága körében érdemi nyilatkozatként értékelte.
- [13] Indokolása szerint az eljárás során azt kellett eldönteni, hogy a felperes által importált termékekből vett minták elemzése alapján azok keményítő/glükóz összetétele ténylegesen milyen tartományba esik, illetőleg azt, hogy a felperes által ezt megelőzően vámost - az elsőfokú vámhatóság határozatának mellékletében felsorolt eljárásokban szereplő - termékek azonosnak minősíthetők-e a jelen vizsgálattal érintett termékekkel és kiterjeszthető-e rájuk a vizsgálat eredménye.
- [14] Rögzítette ítéletében, hogy a perben kirendelt szakértő véleménye szerint a NAV Szakértői Intézete saját akkreditált módszerrel végezte a vizsgálatait, amelyek azonban mérési bizonytalanságot nem tüntettek fel. A perszakértő véleményében elvégezte a vizsgálati eredménynek a szükségképpen jelentkező mérési bizonytalansággal módosított értékelését is, és ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a 2137527220, 2137530774, 2137530697, 2137530718, 2137530730 és a 2137530752 számú vizsgálati jegyzőkönyvekben elemzett minták keményítő és bomlástermékének valódi értéke 95%-os valószínűséggel 50%-on felüli, ezért az eredményből megállapítható, hogy a vizsgálati eredményekből levezetett M.kód a megjelölt minták esetében az 50% - 70% tartományba esik, és az 7015. Ellenben a 2137568812, 2137568911, 2137568988, 2137568944, 2137568966 szám alatti jegyzőkönyvekben foglalt minták esetén a helyes érték alsó tartománya nem éri el az 50%-ot, ezért vonatkozásukban az 50% - 70% tartomány nem alkalmazható.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a perszakértő véleményét a felperes elfogadta, az alperes azt vitatta és továbbra is a NAV Szakértői Intézet szakvéleményében foglaltakat tartotta fenn, továbbá a felek jogi képviselői tájékoztatás ellenére sem kívántak kérdést intézni a perszakértőhöz, nem indítványozták a tárgyaláson való meghallgatását, szakvéleménye kiegészítését.
- [16] Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 177.§ (3) bekezdés alkalmazásával azt állapította meg, hogy a perszakértői vélemény teljes körű, megalapozott, nem hiányos, nem homályos, önmagával és más tényekkel nem áll ellentétben, ezért a

tényállás megállapításának alapjául szolgálhat. A szakértői vélemény alapul vételével megállapította, hogy a felperes termékeiből vett minták közül 6 eset a keményítő/glükóz tartalma alapján 715-ös M.kód besorolása alá esik. Ezért ezekben esetekben a vámhatóság megfelelően állapította meg az M.kód minőségét és megfelelően alkalmazta a vámtételeket is. A mintavétellel érintett további 5 esetben ugyanakkor nem lehet megnyugtató bizonyossággal megállapítani, hogy a termékek keményítő/glükóz tartalma az 50% - 70% tartományba esne és a 715-ös M.kód, a hozzá rendelt vámtétel lenne alkalmazható.

- [17] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - figyelemmel az EUB C-571/12 számú ügyben hozott döntésére - nem állapítható meg, hogy a felperes által korábban benyújtott vámáru nyilatkozatokban szereplő termékek a most vámoltt árukkal azonosak lennének, és rájuk a mintavétel eredményén alapuló vámtétel alkalmazható lenne. Az azonosságnak előfeltétele, hogy a korábbi nyilatkozatban lévő termékeknek kétségtelenül és egyértelműen azonosnak kell lenniük azon árukkal, amelyek alapján a vámtétel alkalmazásának utólagos kiterjesztése történik. Jelen esetben azonban ez nem valósult meg, mert a minták közel fele 50% alatti, a több része ezt meghaladó keményítő/glükóz tartalom tartományba esik, azaz a perbeli minták esetében is különböző a keményítő/glükóz összetétel, így nem lehet megállapítani a korábbi áruk perbeliekkel való azonosságát.
- [18] Nem osztotta az elsőfokú bíróság a felperes azon érvelését, amely szerint az elsőfokú vámhatóságtól 2016. szeptember 20. napján átvett felhívás a Ket. 1.§ (2) bekezdésébe és 5.§ (1) bekezdésébe ütközne. Nem vitatott adat, hogy az elsőfokú vámhatóság felhívásának keltezése és a felperesi kézhezvétel között több mint 4 hónap telt el, továbbá a NAV Szakértői Intézetének véleménye 2016. június hónapban készült, azonban a felperes tudta, hogy a vámhivatal a tőle vizsgálatra vett termékminták összetételének elemzése tárgyában keresi meg, és kellő szakmai körültekintés esetén ennek figyelembevételével kellett volna a részletes választ megadni. Nem igazolódott ezért a Ket. megjelölt törvényhelyeinek sérelme.
- [19] A megismételt eljárásban a perszakértői vélemény figyelembevételével kell a keményítő/glükóz tartalmat meghatározni, és az M.kód alá sorolást elvégezni. A 715 M.kód a hozzá tartozó vámtétellel a mintavétellel érintett 11 eset közül csak abban a 6 esetben alkalmazható, amelyekben a perszakértő véleménye szerint a termék keményítő/glükóz tartalma a mérési bizonytalanságot figyelembe véve az 50% - 70% közötti tartományba esik. A többi esetben - beleértve az elsőfokú egybefoglalt határozat I. és II. részeiben megjelölt korábbi eljárásokat is - nem lehet a 715 M.kódhoz rendelt vámtételeket alkalmazni.

A felülvizsgálati kérelem

- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az alperes is nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.
- [21] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte, a Kúria az ítélet indokolását részben módosítsa, és a keresetében foglaltaknak megfelelően állapítsa meg, hogy az elsőfokú vámhatóság eljárása során a Ket. 1.§ (2) bekezdésébe, az 5.§ (1) rendelkezésébe ütköző eljárási jogszabálysértést valósított meg, ezért a megkeresésre adott nyilatkozata a kiterjesztés körében nem használható fel.
- [22] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a keresetlevelében eljárási jogszabálysértésre nem hivatkozott. A per első tárgyalását megelőző előkészítő iratában egyértelműen megjelölte továbbá, hogy az elsőfokú vámhatóság megsértette a Ket. eljárási alapelveit, amikor és amilyen módon a végzésben nyilatkozattételre hívta fel. Számára nem derült ki és kellő szakmai körültekintése mellett sem derülhetett volna ki egyértelműen, hogy az elsőfokú vámhatóság felhívásának tartalma konkrétan a krémező porok keményítő/glükóz összetevőjére vonatkozik. Az elsőfokú bíróságnak helyesen arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a nyilatkozat a kiterjesztés alátámasztása keretében nem értékelhető. Az ítélet sérti a Pp. 221.§ (1) bekezdését is.
- [23] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte.
- [24] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete ellentétes a Vámtarifa r. rendelkezéseivel, a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltakkal.
- [25] Az alperes felülvizsgálati kérelmében részletesen elemezte a NAV Szakértői Intézetének, a perszakértőnek a véleményeit és a közigazgatási eljárásban készített szakértői véleményben foglaltakat tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a NAV Szakértői Intézete szakvéleményét figyelmen kívül hagyta, a perszakértői véleményt tévesen értékelte, mert a perszakértő csak vélelmezte, de nem bizonyította, hogy a másodfokú határozat alapját képező, a NAV Szakértői Intézetének méréseredményei a hibahatár miatt kívül esnek a megállapítást alátámasztó százalékhatáron. Véleménye szerint a határozatában általa megállapított azonosságot is el kellett volna fogadnia.
- [26] felek az ellenérdekű fél felülvizsgálati kérelmének elutasítását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felperes és az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

- [28] A felperes felülvizsgálati kérelme körében rögzíti a Kúria, hogy a jogerős ítélet szerint (5. oldal utolsó előtti bekezdés): „felperes keresetlevelében a hatóság részéről a közigazgatási eljárásban elkövetett eljárási jogszabálysértésre nem hivatkozott”. Iratszerűen állította a felperes, ellentétben az ítéletben foglaltakkal, hogy a keresete tartalmazza: „az alperes azzal, hogy a döntéshozatalhoz szükséges tényállást nem tisztázta megfelelően, illetőleg a döntését nem bizonyította kielégítő módon, az áruátengedést követő eljárás során megsértette az Unió Vámkódex 48. cikk rendelkezését, valamint a Ket. 1.§ (4) bekezdését, 50.§ (1) bekezdését.” A felperes ezen állításainak igazolására a perben szakértői bizonyítást indítványozott, amelyet az elsőfokú bíróság jogszerű döntéssel teljesített. A Kúria megállapította, hogy a felperest jogsérelem az ítélet idézett téves tartalmú mondata miatt nem érte, mert az elsőfokú bíróság a mondat tartalommal ellentétesen járt el, amely eljárása a Pp. előírásainak megfelelő, törvényes volt.
- [29] A Kúria álláspontja szerint felperes részéről a per első tárgyalását megelőzően, 2017. október 05-én benyújtott beadványban a Ket. 1.§ (2) bekezdés, 5.§ (1) bekezdés megsértésére alapított, a 2016. május 15-i keltezéssel megküldött és szeptember 20-án kézbesített végzésre, illetve az arra adott válasza vonatkozó eljárási kifogást az elsőfokú bíróság alaposan megvizsgálta, e keresetrészt helyes döntéssel utasította el, rendelkezését a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, részletesen és okszerűen indokolta meg.
- [30] A felperes nem bizonyította, hogy a végzés keltezése és kézbesítése közötti időtartam jogsérelemet eredményezett volna, a végzés keltét a 2017. október 05-i beadványában önmaga is tévesnek értékelte. A végzés tartalmazta, hogy minek az érdekében, mennyi időn belül, melyik krémező porokra, és miről nyilatkozzon a felperes, továbbá azt is, hogy az árukat laboratóriumban vizsgálják. A felszólítás egyértelmű, konkrét és részletes. A hatóság azért, mert a felperes nyilatkozatát – annak azon részét, hogy „a krémező porok minőségében és összetételében nem történt változás” – értékelte, és döntése bizonyítékeként felhasználta, a Ket. alapelveit nem sértette meg a végzés tartalmának megfogalmazásával. A felperes ugyanis tudta, amint arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott, hogy a termékminták összetételét elemzi a hatóság, ahogyan azt is, hogy válasza értékelésre kerül. A hatóság kifejezetten a „krémező porok minőségében és összetételében” bekövetkezett változásokra kérdezett rá, és sem a jóhiszemű joggyakorlás, sem az az ügyféllel való együttműködés követelményeit, ahogyan az ügyfél tájékoztatási kötelezettségét sem sértette meg azzal, hogy a végzésben a porok összetevőit nem nevesítette, mivel a felperes ismerte azokat.

- [31] Az alperes felülvizsgálati kérelme körében a Kúria kifejti, hogy a bíróság a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy a vámhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, megállapításai jogsértők. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak minősítette.
- [32] A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdése].
- [33] Az irányadó anyagi jogi norma (Vámtv. vonatkozó jogszabályhelyei) értelmezésében nem volt vita a felek között, az elsőfokú bíróságnak tények bizonyítottsága kérdésében kellett döntenie: a hatósági megállapítások bizonyítottságáról, a felperes részéről importált termékek összetételére, keményítő/glukóz tartalmára vonatkozóan a hatóság részéről végzett szakértői bizonyítás eredményének megfelelőségéről. A Kúria ezért arról a jogkérdésről határozott, hogy a bizonyítás, a bizonyítékok értékelése körében jogszerű volt-e a jogerős ítélet. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.
- [34] Az elsőfokú bíróság a perben a Pp. 177.§-ában foglaltak alkalmazásával szakértői bizonyítást rendelt el, a perszakértő véleményéről nyilatkoztatta a feleket, majd döntését a perben kirendelt szakértő véleményére alapítottan hozta meg. Ítéletében a szakvélemények eredményeit ismertette, és a jogi indokolásban a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a szakvéleményeket értékelte, és megindokolta, hogy a mérési bizonytalanságot is figyelembe vevő, aggálytalan, teljes körű perszakértői véleményt elfogadta a kereset bizonyítékaként. A Kúria a bizonyítási eljárásban, a bizonyítékok értékelésében az elsőfokú bíróság részéről

jogsabálysértést nem állapított meg. Az elsőfokú bíróság a perben biztosította a feleknek jogaik teljes körű gyakorlását, de az alperes sem a szakvélemény kiegészítését, sem a perszakértő meghallgatását, avagy másik szakértő kirendelését nem kérte. Az alperes a perben nem volt akadályozva abban, hogy bizonyítási indítványt előterjesszen, bizonyítékot előtárjon, a perszakértő véleményének ismeretében sem kért további bizonyítást. A bizonyítékok felülmérlegelésére a Kúriának a jogszabálysértés nélkül meghozott ítélet alapján nincsen lehetősége, az alperes azon mulasztása, hogy a per elsőfokú szakaszában további bizonyítást nem indítványozott, a felülvizsgálati eljárásban nem pótolható.

- [35] Az elsőfokú bíróságnak helytálló az a megállapítása is, figyelemmel az EUB C-571/12. számú ügyére, mivel a perbeli minták sem voltak összetételükben azonosak, így a korábbi árukkal azonosságuk nem állapítható meg.
- [36] A Kúria összességében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság bizonyított tényállást állapított meg, ítéletében ismertetette az általa alkalmazott jogszabályokat, vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, bizonyítékait, a szakvéleményeket, jogi indokolása során ütköztette a tényállási elemeket a jogszabályokkal, és logikusan megindokolta a - Pp. 164.§-ának (1) bekezdésére alapított - döntését. A megismételt eljárásra adott utasítása megfelelő, közérthető és végrehajtható.
- [37] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A Kúria a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a peres felek felülvizsgálati perköltségeiket maguk viselik.
- [39] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Kúria a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14.§-a alapján határozott.
- [40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2020. január 16.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Stefanics Márta sk. bíró

